

La campanya arqueològica de 2026 a València la Vella identifica un nou assentament rural d'època romana

Les excavacions també han permès avançar en l'estudi del taller de vidre visigot, iniciar la consolidació de les estructures arqueològiques i desenvolupar noves línies de recerca sobre l'alimentació i el paisatge de l'entorn del jaciment.

Entre el **29 de juny i el 17 de juliol** es va celebrar el **VIII Curs d'Arqueologia Visigoda de València la Vella**, que va correspondre a l'onzena excavació arqueològica al jaciment en el marc del conveni de col·laboració entre l'Ajuntament de Riba-roja de Túria i l'Institut Català d'Arqueologia Clàssica (ICAC). L'activitat també va comptar amb el suport de l'Àrea de Cultura de la Diputació de València.

La campanya va reunir alumnat de la Universitat de València, la Universitat Rovira i Virgili, la Universitat Pompeu Fabra, la Universidad Complutense de Madrid i la Universidad de Cádiz. L'equip tècnic d'excavació va estar format per Francesc Rodríguez (Universitat de València) i **Belisa Tarín** i **Òscar Caldés** (ICAC), mentre que la coordinació del curs va anar a càrrec de **Josep M. Macias** (ICAC) i Diana Ramos, de l'Àrea de Patrimoni i Turisme de l'Ajuntament de Riba-roja de Túria.

La campanya de 2026 ha estat marcada per l'aprovació, per part de la Generalitat Valenciana, del **Pla General d'Intervenció «Arqueologia d'època tardoantiga al Camp**

de Túrria i el seu entorn», que estableix les actuacions previstes entre els anys 2026 i 2029. El document articula una estratègia global per investigar, conservar i posar en valor València la Vella i el seu entorn, amb l'objectiu d'abordar de manera integrada el patrimoni arqueològic de Riba-roja de Túrria.

En el marc del curs es van dur a terme prospeccions arqueològiques superficials entorn de València la Vella i del Pla de Nadal, en àrees protegides declarades Bé Cultural d'Interès Cultural (BIC). Entre els resultats més destacats hi ha la localització d'un **nou assentament rural d'època romana**, datat entre els segles I i III dC, situat al voltant de València la Vella. Aquesta actuació forma part del projecte de tesi doctoral de Belisa Tarín Mora.

Pel que fa a l'excavació arqueològica, els treballs es van concentrar en l'àrea del taller de vidre identificat en campanyes anteriors. Durant aquesta intervenció es va poder definir la planta completa de l'espai artesanal, que sembla correspondre a un gran recinte amb diversos forns que es van anar substituint al llarg del seu període de funcionament. Aquesta delimitació permetrà planificar-ne l'excavació en futures campanyes.

A més, es va intervenir en altres sectors de la terrassa intermèdia de la ciutat, on es van documentar noves evidències aïllades d'una fase d'ocupació andalusina encara per determinar, així com una sitja d'emmagatzematge, que contribueixen a ampliar el coneixement sobre les diferents fases històriques d'ocupació del jaciment.

Paral·lelament, es van iniciar treballs de consolidació arquitectònica dels murs descoberts al llarg de les diferents campanyes d'excavació. Bona part de les estructures residencials conservades estan construïdes amb sòcols de pedra irregular unida amb argila, un sistema especialment vulnerable a l'exposició continuada als agents atmosfèrics. A partir d'ara, aquestes actuacions s'executaran per garantir la conservació de les estructures arquitectòniques fins a una futura intervenció museogràfica. Els treballs van ser executats per l'empresa Arqueox Patrimonio S.L., amb l'assessorament de l'arquitecte Tirso Ávila i d'acord amb els criteris establerts al Pla Director de València la Vella. Aquestes actuacions s'emmarquen en el projecte de recerca que preveu la futura creació del **Parc Arqueològic de València la Vella**, integrat dins del Parc Natural del Túria.

La campanya també va comptar amb la col·laboració de l'arqueòloga **Xiomara Quiroz**, de la Universidad Carlos III de Madrid. Durant els treballs es va dur a terme la flotació de terres arqueològiques seleccionades amb la voluntat d'obtenir restes arqueobotàniques —principalment llavors— que permetin conèixer quins aliments formaven part de la dieta de la ciutat visigoda. La recerca també vol identificar possibles productes de KM 0 i també aliments importats, tal com suggereix la vaixella ceràmica descoberta en els darrers anys. Aquests materials, juntament amb les monedes recuperades durant les excavacions, constitueixen indicadors de les rutes comercials de l'època.

